

[Valdemar Thomsen.]

stændighed, at Landmænd tvinges til at aflevere Rug og Hvede til Priser, der ligger 4—5 Kr. pr. 100 kg. under de Priser, der maa betales for Foderkorn, synes ikke at røre Landbrugsministeren det mindste, og det til Trods for, at Foderkorn i mange Tilfælde overhovedet ikke kan fremskaffes. Jeg kan saaledes oplyse, at den største Korn- og Foderstofforretning i Kolding i Forgaars ikke havde et eneste Pund Foderkorn til Salg.

Det viser sig nu, at min Gruppes Forbehold i September vedrørende denne Lovgivning var paa sin Plads. Som det maaske vil erindres, forlangte vi dengang, at det Krav, som var stillet, ogsaa i Partiet Venstres Betænkning, om, at de Landmænd, der maatte aflevere Brødkorn, sikredes Mulighed for at faa Erstatningskorn uden Tab ved Ombytningen, blev imødekommet. Den højtærede Landbrugsminister stillede sig dengang afvisende, og Resultatet blev, at Bondepartiet, for Resten ene af samtlige Partier, ikke tog Medansvar for Loven af 16. September. Konsekvensen af dette vort Standpunkt maa naturligvis være, at vi nu, da Lejlighed gives, igen rejser Kravet. Denne Gang gør vi det i Form af et Ændringsforslag, der, som man vil se, ikke alene er paa Linie med de Anskuelse, vi tidligere har gjort gældende, men ogsaa paa Linie med de Udtalelser, som for faa Dage siden fremkom fra Bestyrelsen for De samvirkende danske Landboforeninger.

Dette Ændringsforslag er nu kritiseret fra forskellige Sider, stærkt af den socialdemokratiske Ordfører og af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling) som Repræsentant for det radikale Parti. Man siger, at dette Ændringsforslag ikke har noget med det foreliggende Lovforslag at gøre. Der er i Virkeligheden noget meget betegnende i saadanne Udtalelser. Smaa Prisstigninger er der Plads for i Lovgivningsarbejdet, dem skal Rigsdagen tage Stilling til, men naar det gælder Landbruget, hører Prisstigninger ikke hjemme i Lovgivningsarbejdet, saa hører det hjemme i Priskontrolraadet og andre hemmelige Raad, hvor Repræsentanter her i Salen overhovedet ingen Indflydelse har.

Ændringsforslaget gaar, som man vil have bemærket, ud paa, at Landmænd skal have Erstatningskorn til en Pris, der holder dem skadesløse for den Ekspropriation, som faktisk indeholdes i Bestemmelserne om Maksimalpriser og Opfordringsforbud. Der synes jo ikke at være stor Udsigt til, at dette

Ændringsforslag vedtages. Jeg maa i denne Forbindelse takke det ærede Medlem Hr. Grønning, som har vist nogen Velvilje over for det, dog ikke saa meget, at han synes at kunne stemme for det; han mener, det er for vidtgaende, hvad jeg nu ikke kan indse; ved en Ombytning vil der jo altid være ikke saa lidt af Fragtomkostninger. Hvis Ændringsforslaget ikke vedtages, ser jeg saadan paa det, at Brødkornsordningen er grundlovsstridig, idet sikkert ingen, heller ikke den højtærede Landbrugsminister, tør paa-staa, at der i Øjeblikket ydes fuld Erstatning for det tvangsafleverede Brødkorn.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale min Gruppes Ændringsforslag til velvillig Behandling og til Vedtagelse.

Oluf Pedersen: Medens den oprindelige Lov gik let igennem Rigsdagen — mit Parti medvirkede dog ikke til Lovens Gennemførelse — saa har dette lille Lovforslag faaet en overraskende besværlig Gang gennem Folketinget. Dette skyldes vel ikke saa meget selve Lovforslaget, som jo forud var godkendt af Magthaverne, men det skyldes den uanstændigt daarlige Forberedelse, som Lovforslaget har faaet, og som gav sig Udslag i, at man i Bemærkningerne til Lovforslaget skrev, at en Forhøjelse af Melprisen paa 1¼ Øre pr. kg maatte medføre 3 Øres Forhøjelse pr. kg Rugbrød, medens det nu i Betænkningen siges, at Forhøjelsen kun andrager en Trediedel deraf.

Det ærede Medlem Hr. Carl Petersen udtalte, at det var jo i sig selv indlysende, at denne Prisforhøjelse ikke kunde medføre en saa stor Forhøjelse paa Brødet. Ja, det kan godt være, det er indlysende, men jeg synes nu ikke, det er indlysende, at man skal regne med, at Regeringen i sine Lovforslag søger at vildlede Rigsdagens Medlemmer. Jeg synes, at man burde give saadanne Oplysninger, at de var i alle Forhold korrekte. Det er dog ikke Tilrettevisningen paa dette Omraade af Ministeren og hans Embedsmænd, som har gjort Udvalgsbehandlingen saa langvarig, men selve Beregningen af Prisstigningen for Bagernes Vedkommende.

Jeg forstod ikke, hvordan denne Fordyrelse var fremkommet, og jeg forstod ikke Priskontrolraadets Stilling, og det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit ønskede jo ogsaa Besked og fik Tilslutning endog inden for selve Regeringspartierne. Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen udtalte, at man burde have Beregningerne her i Tinget, saa man kunde give Befolkningen Besked, og at vi ikke kunde stemme for Lovforslaget med de Oplysninger, som fore-